

РЕШЕНИЕ

№ 12901

гр. София, 21.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 43 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕЛЕНА ЛЮБ. ДОНКОВА

при участието на секретаря РАЛИЦА Г. НАКОВА
като разгледа докладваното от ЕЛЕНА ЛЮБ. ДОНКОВА Гражданско дело
№ 20221110170414 по описа за 2022 година

Предявени са за разглеждане установителни искове с правно основание чл.422, ал.1 ГПК, във вр чл.432, ал.1 КЗ и чл.422, ал.1 ГПК, във вр.чл.86, ал.1 ЗЗД.

Производството е образувано по предявени от [*****] чрез [*****] срещу [*****] установителни искове - за установяване на вземане, за което е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д.№ 60261/2022 г. по описа на СРС.

В исковата молба ищецът твърди, че в резултат на настъпило на 28.10.2021 г. застрахователно събитие на АМ [*****] при км.289+230 ляво (км.289+300 по протокол за ПТП), констатирано с протокол за ПТП № 1537715 от 28.10.2021 г., на Агенцията са нанесени материални щети, изразяващи се в увреждане на пътни принадлежности – ограничителна система за пътища, банкети, пътни знаци и др., причинено от ППС Ман ТТХ с ДК № [*****], с водач Ч. А. Б.. Сочи се, че общата стойност на вредите възлиза на сумата от 4398,79 лева с ДДС, за които застрахователя на ППС по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ отговаря. Поддържа се, че към датата на процесното ПТП, гореописаното превозно средство имало сключена застраховка „Гражданска отговорност“ в ответното дружество, където по повод отправено от ищеца заявление за изплащане размера на нанесената щета, била образувана преписка № 2801-5000-21-000223. Поради неплащане на претендираната сума, ищецът претендира и обезщетение за забава за периода от 23.12.2021 г. до 07.11.2022 г. Твърди, че по подадено заявление в СРС било образувано ч.гр.д.№ 60261/2022 г., по което била издадена заповед по чл.410 ГПК. Тъй

като същата била оспорена от длъжника-настоящ ответник, ищецът обуславя правния си интерес от предявените иски. Моли съда да постанови решение, с което да признае за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от 4398,79 лева, представляваща обезщетение за нанесени материални щети, изразяващи се в увреждане на пътни принадлежности, вследствие настъпило застрахователно събитие на 28.10.2021 г. на АМ [*****] при км.289+230 ляво със застраховано при ответника ППС марка МАН ТТХ с ДК № [*****], ведно със законната лихва, считано от 07.11.2022 г. до окончателното изплащане, както и сумата от 391,01 лева, представляваща обезщетение за забава върху главницата, начислено за периода от 23.12.2021 г. до 07.11.2022 г. Претендирана направените в хода на заповедното и исковото производство разноски.

В подадения в срока по чл.131 ГПК отговор ответникът оспорва предявените иски по основание и размер. Поддържа становище, че претендираното обезщетение е завишено и не отговаря на действително претърпените вреди. Сочи, че с платежно нареждане от 09.11.2022 г. на ищеца е заплатената сумата от 4296,79 лева.

С молба с вх.№ 113463/25.04.2023 г. третото лице-помагач на страната на ответника изразява становище, че ищецът претендира суми за дейности, които надхвърлят и не съответстват на посочените увреждания на платното за движение, ската, пътната маркировка и мантинелата.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, и като взе предвид становището на страните, приема за установено следното *от фактическа страна*:

По делото е представен протокол за ПТП № 1537715 от 28.10.2021 г., от чието съдържание се установява, че на посочената дата, в 22:12 часа служители на ПП, РУ- [*****] към ОДМВР – [*****] са посетили местопроизшествие на АМ „[*****]“, км.289 +300 в посока за гр.София, ПВ „[*****]“ във връзка с настъпило на същата дата, но в 20:15 часа ПТП. Видно от отразеното в протокола е, че при пристигане на място полицейските служители са установили водачът Ч. А. Б. на товарен автомобил марка „Ман ТГХ с рег.№ [*****]“, констатирани са пълна деформация на влекач Ман и щети по полуремаркетото, увреждания на бетонна отводнителна канавка, деформация на мантинела и пътен знак. В протокола е обективизирана схема на ПТП-то на липсват описани обстоятелства като е посочено, че по случая е образувано досъдебно производство.

По делото са приложени изготвения на датата на ПТП протокол за оглед на местопроизшествие и фотоалбум към него.

По делото е приложена количествено-стойностна сметка за щети по гореописания протокол, в която е отразено, че стойността за възстановяване на причинените щети на пътния участък в резултат на процесното ПТП е в общ размер на

4398,79 лева.

Видно от приложеното по делото писмо е, че КСС е изпратена на ответното дружество с претенция за плащане, като от известието за доставяне е отразено, че същата е получена от представител на дружеството в гр.[*****] на 01.12.2021 г.

По делото са приложени всички документите по повод възложената обществена поръчка за определяне и сключване на договор с изпълнител за доставка и монтаж на ограничителни системи за пътища по републиканските пътища на територията на страната, стопанисвани от АПИ, съгласно ЗП, както и за определяне на изпълнител за извършване на поддържане на АМ [*****] и други пътни участъци, неотнормирани към настоящия спор.

По делото е приложен списък на изплатени от ответното дружество на ОПУ [*****] суми по образувани щети, сред които и процесната в размер на 4296,79 лева. По делото е приложено платежно нареждане от 09.11.2022 г. на обща стойност 8859,82 лева

По делото са изслушани и приети заключения на първоначална и допълнителна съдебно-техническа експертиза.

В първоначалното заключение вещото лице, изследвайки договорите, сключвани между АПИ и трети за делото дружества през периода от 2018-2019 г., е посочило, че определя пазарна стойност на нанесените имуществени вреди по увредените пътни принадлежности в размер на 4320,01 лева с вкл. ДДС, без да се взема предвид изхабяването. Вземайки предвид други реални оферти при изпълнение на подобни видове строително-монтажни принадлежности, вещото лице е посочило, че стойността на щетите възлиза на 5998,98 лева. При изслушването му в открито съдебно заседание вещото лице обяснява, че дори да не са увредени цитираните от ищеца 21 метра от мантинелата, то когато са увредени два или три детайла, е необходимо да се подмени цялостната дължина.

В допълнителното заключение вещото лице, след запознаване с предоставените му от ищеца документи и извършени допълнителни проверки, е посочило, че изградените в процесния пътен участък пътни принадлежности, отговарят на първоначалната и съгласувана проектна документация с надлежно издадено разрешение за ползване. Вещото лице е констатирало още, че хоризонталната пътна маркировка около мястото на настъпване на ПТП-то, напълно отговаря на първоначално приетата, според одобрената проектна /чертожна документация/. Вещото лице е посочило, че вертикалните пътни знаци отговарят на първоначално приетата и одобрена проектна /чертожна/ документация, като е установило различие единствено, че по чертеж от 2003 г. липсва пътен знак „Д5“, а в чертеж на [*****], за който не е ясно през коя година е изготвен, такъв знак е наличен.

Други относими и допустими доказателства не са представени по делото.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните **правни изводи**:

Разпоредбата на чл.432, ал.1 КЗ, урежда и гарантира правната възможност на увреденото лице да предяви пряк иск за обезщетяване на претърпените вреди срещу застрахователя, с когото деликвентът или отговорно за неговото противоправно деяние лице е сключил договор за застраховка „Гражданска отговорност“, обезпечаваща неговата деликтна отговорност. Фактическият състав, от който възниква имуществената отговорност на застрахователя за заплащане на застрахователно обезщетение на увреденото лице, обхваща следните предпоставки: 1) застрахованият виновно да е увредил ищеца, като му е причинил имуществени или неимуществени вреди, които от своя страна да са в пряка причинно-следствена връзка с противоправното поведение на застрахования, 2) наличие на застрахователно правоотношение, произтичащо от договор за застраховка „Гражданска отговорност“ между деликвента и ответника – застраховател, 3) отправяне към застрахователя на писмена застрахователна претенция от увредения и 4) застрахователят да не е платил в срока по чл.496, откаже да плати обезщетение или увреденото лице да не е съгласно с размера на определеното или изплатеното обезщетение.

Нормата на чл.498, ал.3 КЗ обвързва допустимостта на прекия иск от наличието на започната процедура по доброволно уреждане на отношенията между пострадалия при ПТП и застрахователя по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" и изтичането на тримесечен срок от предявяването на претенцията пред застрахователя или пред негов представител - чл. 496, ал. 1 КЗ.

В случая страните не спорят, а и от доказателствата по делото се установява, че на 29.11.2022 г. ищецът е отправил към застрахователя – настоящ ответник застрахователна претенция. Между страните не се спори, видно от изявлението на процесуалния представител на ищеца, обективизирано в протокола от първото по делото открито съдебно заседание е, че ответното дружество превело по банкова сметка на ищеца сумата от 4296,79 лева.

Ответникът не оспорва, а и от обективизираното в протокола за ПТП се установява, че увреждащият товарен автомобил е имал валидна застраховка „Гражданска отговорност“ в ответното дружество.

От събраните по делото писмени доказателства и неоспорени от ответника и третото лице-помагач на негова страна – протокол за ПТП и протокол за оглед на местопроизшествие, ведно с фотоалбум към него, които имат характера на официален свидетелствуващ документ по чл.179, ал.1 ГПК, съдът приема за установено и настъпването и механизма на процесното ПТП. Следва да се отбележи още, че вината в случая се предполага до доказване на противното, на основание презумцията по чл.45, ал.2 ЗЗД, която не бе оборена в хода на производството от ответника – застрахователно

дружество.

Предвид гореизложеното съдът приема за доказани всички предпоставки за ангажиране отговорността на застрахователя, като основният спорен въпрос по производството е свързан с размера на настъпилите имуществени вреди.

При претенция за заплащане на застрахователно обезщетение, съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие. Обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието, като застрахователната сума не може да надвишава действителната /при пълна обезвреда/ или възстановителната /при частична обезвреда/ стойност на имуществото. За действителна се смята стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество, а за възстановителна стойност се смята цената за възстановяване на имуществото от същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка */в този смисъл е решение № 52/08.07.2010 г. по гр.д. № 652/2009 г., I т.о на ВКС./*

В разглеждания случай дължимото обезщетение за причинените имуществени вреди на процесното имущество се равнява на пазарната стойност на ремонтните дейности по неговото възстановяване, като същото възлиза на сумата от 4302,01 лева, съгласно заключението на вещото лице по първоначалната съдебна автотехническа експертиза. При преценката по реда на чл.202 ГПК съдът дава вяра на заключението, тъй като вещото лице изготвя същото на база на своите знания и опит, както и въз основа на събрания по делото доказателствен материал и на предоставените му от страните писмени доказателства */в този смисъл решение № 356/30.03.1955г. по гр.д. №4267/56г., II г.о. на ВКС/*. В случая експертът е спазил това изискване, като е работил върху обективни данни, а не върху предположения.

С оглед предходното съдът намира за неоснователни обективиранияте в писмената защита от третото лице-помагач доводи относно констатациите на вещото лице.

Видно още от изслушването на вещото лице е, че в конкретния случай е увредено крайно звено на мантинелата, при което се изпълнява т.нар. "зануляване", т.е. подменя се цялата дължина. Отделно от предходното в констативно-съобразителната част на експертизата вещото лице е посочило изключително подробно технологията при възстановяване на пътните принадлежности.

От заключението на допълнителната СТЕ, на поставените от третото лице-помагач въпроси, след извършените проверки вещото лице е констатирало, че изградените пътни принадлежности на мястото на ПТП-то, отговарят на първоначалната и съгласувана проектна документация с надлежно издадено разрешение за ползване. По отношение посоченото от вещото лице разминаване относно наличието на пътен знак „Д5“, следва да се отбележи, че този знак е посочен

като увреден от полицейския служител още в протокола за ПТП. Както бе посочено и по-горе в частта, в която съставителят на протокола за ПТП е удостоверил лично възприети от него факти, документът има характер на официален удостоверителен и обвързва съда с материална доказателствена сила */в този смисъл е решение № 15/25.07.2014 г. по т.д.№ 1506/2013 г., I т.о. на ВКС/*.

С оглед гореизложеното и при съобразяване с данните по делото, че ответникът вече е заплатил на ищеца сумата от 4 296,79 лева, предявеният главен иск е основателен и доказан за сумата от 5,22 лева. В останалата част до пълния предявен размер от 4398,79 лева, искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен. Върху главницата се дължи законна лихва, считано от датата на подаване на заявлението по чл.410 ГПК в съда – 07.11.2022 г. до окончателното изплащане.

По иска с правно основание чл.422, ал.1 ГПК, вр.чл.86, ал.1 ЗЗД.

След изтичане срока за произнасяне по предявената до застрахователя извънсъдебна претенция, той изпада в забава и отговаря и за лихва в размер на законната, начислявана върху дължимото обезщетение (арг. чл.497, ал.1 КЗ).

В конкретния случай плащането от страна на ответника е извършено два дни след подаване на заявлението по чл.410 ГПК в съда, поради което ответникът дължи обезщетение за забава върху главницата за посочения от ищеца период. Изчислено при предпоставките на чл.162 ГПК и с помощта на калкулатор за законна лихва, находящ се на интернет адрес: www.calculator.bg, обезщетението за забава върху главницата в размер на 4 302,01 лева за периода от 23.12.2021 г. до 07.11.2022 г. възлиза на сумата от 382,41 лева. В останалата част до пълния предявен размер от 391,01 лева искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По разноските:

С оглед изхода на спора и на основание чл.78, ал.1 ГПК ищецът има право на разноски съразмерно на уважената част от предявените искове. Това е така, тъй като плащането на част от претендираната сума е след датата на подаване на заявлението по чл.410 ГПК в съда. Видно от обективирания в молба с вх.№ 131350/11.05.2023 г. и молба с вх.№ 149309/29.05.2023 г. и доказателствата по делото е, че ищецът претендира и е направил разноски за държавна такса и депозит за вещо лице в общ размер на 1066,15 лева. На основание чл.78, ал.8 ГПК съдът определя юрисконсултско възнаграждение на ищеца в минимален размер от 100,00 лева, тъй като делото не е от фактическа и правна сложност, а процесуален представител на ищеца се е явил само в първото по делото открито съдебно заседание. С оглед предходното, съразмерно на уважената част от предявените искове от общата сума направени разноски в размер на 1166,15 лева ответникът следва да бъде осъден да му заплати сумата от 1140,49 лева.

На основание чл.78, ал.3 ГПК ответникът има право на разноски съразмерно на отхвърлената част от предявените искове. Видно от изявлението на процесуалния представител на ответника в хода на устните състезания и данните по делото е, че

направените от дружеството разноси за експертиза в общ размер на 512,16 лева. На основание чл.78, ал.8 ГПК при аналогични на гореизложените мотиви, съдът определя юрисконсултско възнаграждение на ответника в минимален размер от 100,00 лева. Съразмерно на отхвърлената част от исковете, ищецът следва да бъде осъден да му заплати сумата от 13,47 лева.

Съгласно Тълкувателно решение № 4/18.06.2014 г. на ВКС по тълк. дело № 4/2013 г., ОСГТК, съдът по исковото производство по чл.422 ал.1 ГПК дължи произнасяне и по разноските по заповедното производство, като съгласно указанията, дадени в т.12 от ТР, това следва да стане с осъдителен диспозитив. Издадената заповед включва вземане за разноси в общ размер на 145,80 лева, като съразмерно на уважената част от предявените искове ответникът следва да заплати сумата от 142,59 лева.

На основание чл.78, ал.3 ГПК в хода на заповедното производство няма данни за направени разноси от ответника. На основание чл.78, ал.8 ГПК, доколкото възражението е изготвено и подписано от юрисконсулт, съдът определя минимално възнаграждение от 50,00 лева, като съразмерно на отхвърлената част от исковете ищецът следва да му заплати сумата от 1,10 лева.

Съгласно чл.78, ал.10 ГПК на третото лице помагач не се присъждат разноси, като в хода на производството страните не са поискали присъждане на разноси, които това лице да е причинило със своите процесуални действия.

Така, мотивиран съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по искове с правно основание чл.422, ал.1 ГПК, във вр чл.432, ал.1 КЗ и чл.422, ал.1 ГПК, във вр.чл.86, ал.1 ЗЗД, предявени от [*****], БУЛСТАТ [*****], [*****] чрез [*****], гр.[*****], [*****] против [*****] ЕИК [*****], със седалище и адрес на управление: [*****], че ответникът дължи на ищеца сумата от **5,22 лева**, представляваща неизплатена част от обезщетение за нанесени материални щети в общ размер на 4 302,01 лева, изразяващи се в увреждане на пътни принадлежности, вследствие настъпило застрахователно събитие на 28.10.2021 г. на АМ [*****] при км.289+230 ляво със застраховано при ответника ППС марка МАН ТТХ с ДК № [*****], ведно със законната лихва, считано от 07.11.2022 г. до окончателното изплащане, както и сумата от **382,41 лева**, представляваща обезщетение за забава върху главницата, начислено за периода от 23.12.2021 г. до 07.11.2022 г., като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за главница за сумата

над 5,22 лева до пълния предявен размер от 4398,79 лева, както и предявения иск за обезщетение за забава за сумата над 382,41 лева до пълния предявен размер от 391,01 лева.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 ГПК [*****] ЕИК [*****], със седалище и адрес на управление: [*****] да заплати на [*****], БУЛСТАТ [*****], [*****] чрез [*****], гр.[*****], [*****] сумата от **1140,49 лева**, представляваща направени по исковото производството разноси, съразмерно на уважената част от исковите, както и сумата от **142,59 лева**, представляваща разноси в производството по ч.гр.д.№ 60261/2022 г. по описа на СРС, 43-ти състав, съразмерно на уважената част от исковите.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 ГПК [*****], БУЛСТАТ [*****], [*****] чрез [*****], гр.[*****], [*****] да заплати на [*****] ЕИК [*****], със седалище и адрес на управление: [*****] сумата от **13,47 лева**, представляваща направени по исковото производството разноси съразмерно на отхвърлената част от исковите, както и сумата от **1,10 лева**, представляваща разноси в производството по ч.гр.д.№ 60261/2022 г. по описа на СРС, 43-ти състав, съразмерно на отхвърлената част от исковите.

Решението е постановено при участието на трето лице – помагач на страната на ответника - Ч. А. Б., ЕГН *****.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____